

L'Ítaca d'Albert Pla

L'artista sabadellenc clausura el Festival Ítaca en un concert retrospectiu acompanyat per músics com Quimi Portet, Pascal Comelade o Raül Refree

Albert Pla al Festival Ítaca | Xènia Gasull

"Están cayendo bombas en Madrid, sálvese quién pueda", cantava **Albert Pla** tot just començar el concert i abans que **Quimi Portet**, **Pascal Comelade**, **Raül Refree**, **Diego Cortés**, **Tino di Geraldo** i **Judit Farrés** poguessin a acompanyar les cançons de l'espectacle *Somiatruïtes*, en el qual **Pla** repassa els principals èxits dels prop de trenta anys de la seva trajectòria. I és que la d'ahir era una nit especial. Més enllà de la majestuosa banda, el concert clausurava a Calella de Palafrugell l'edició més multitudinària del Festival Ítaca en el mateix espai on el dia anterior s'havia celebrat la famosa cantada d'havaneres.

En aquest indret emblemàtic i amb alguns dels músics més carismàtics de la nostra història recent, **Albert Pla** va oferir un espectacle que convidava l'espectador a entendre la seva figura, la seva música i les seves històries d'aparent fantasia i molta realitat. Des de "La sequía" fins a "Joaquín el necio" passant per "El lado más bestia de la vida" o "Papa jo vull ser torero", **Pla** i els seus acompanyants van repartir dosis de genialitat en un concert en què amb "la Colilla", curiosament, va acabar igual que la nit anterior, donant la culpa als americans.

Albert Pla al Festival Ítaca. Foto: Xènia Gasull

La fusió del concert d'ahir, representada per les diferents tradicions musicals de cadascun dels músics, oferia també una preciosa imatge d'una diversitat i una riquesa que simbolitzen una cultura catalana oberta, creativa i sense complexos molt més actual del que els seus referents representen. El flamenc de **Cortés**, l'*indie* de **Refree**, la fantasia de **Comelade** i l'eclecticisme de **Portet** que acompanyaven les històries de **Pla** creaven petites grans explosions d'una inquietud i una sensibilitat sorprenentment atemporals. I és que en el cap de setmana del Canet Rock, el concert d'ahir també era una reivindicació d'una manera de fer crítica, creativa, irreverent i a través de l'humor, que, com tot el que representa **Albert Pla**, sembla no tenir espai ni continuïtat en el nostre mercat actual.

Abans de l'inici del concert, la veu *en off* del festival ens anunciava un trajecte cap a una illa imaginària, un viatge a Ítaca a través de la cultura. Un viatge que va acabar tenint tendresa, xiuxiueig, crits i sarcasme, com la veu del mateix **Pla**, que pot ser gran o petita, dolça o fosca, fantasiosa o escatològica, sensible o desagradable, afinada o desafinada, enèrgica o somnolent, però que sempre remou i desprèn veritat.

Video: 278354413